

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขสามสิบ

เอเสเคียล หมายเลขสิบเอ็ด

Jeff Pippenger

2026-09-02

ในพระธรรมเอเสเคียล การ "ล้อมกรุง" เยรูซาเล็มคือ "หมายสำคัญ" อันเป็นบททดสอบซึ่งชะตากรรมนิรันดร์ของเราจะถูกตัดสินโดยสิ่งนั้น เพราะสิ่งนี้เป็นเครื่องหมายแห่งการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย

"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกตั้งขึ้นก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง; เพราะสิ่งนี้จะเป็นการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า ซึ่งโดยการทดสอบนั้น ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน. ...

"นี่คือบททดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจำต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา ทุกคนที่พิสูจน์ความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าโดยการถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และปฏิเสธที่จะยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จ จะอยู่ภายใต้ธงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระยะโฮวา และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ส่วนผู้ที่ละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ และยอมรับวันสะบาโตวันอาทิตย์ จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย" Manuscript Releases, volume 15, 15.

คริสเตียนทั้งหลายที่ได้หลบหนีออกจากกรุงเยรูซาเล็มเมื่อ 'หมายสำคัญ' ของเซสตีอูสมายังถึงนั้น ได้กระทำเช่นนั้นเพราะพวกเขาได้รับการเตือนไว้ล่วงหน้าแล้ว และได้จำแนก 'หมายสำคัญ' นั้นออกเมื่อมันมาถึง การจำแนกการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้ายนั้น คือการจำแนก "เหตุการณ์" "การเตรียม" และ "ความเคลื่อนไหว" ที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ องค์ประกอบเชิงพยากรณ์ที่ประกอบกันขึ้นเป็น 'หมายสำคัญ' นั้น จะต้องเข้าใจเสียก่อนที่หมายสำคัญจะมาถึง เมื่อเซสตีอูสเริ่มต้นการล้อมเมือง ก็สายเกินไปแล้วที่จะมาเรียนรู้ว่าหมายสำคัญนั้นคืออะไร

"บัดนี้การเตรียมทั้งหลายกำลังก้าวหน้าไป และความเคลื่อนไหวต่าง ๆ กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งจะนำไปสู่การตั้งรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นขึ้น เหตุการณ์ต่าง ๆ จะบังเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของโลก ซึ่งจะทำให้คำพยากรณ์สำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้สำเร็จครบถ้วน" Review and Herald, April 23, 1889.

การเตรียม การเคลื่อนไหว และเหตุการณ์

"การเตรียม" "การเคลื่อนไหว" และ "เหตุการณ์" ทั้งหมด จะต้องได้รับการตระหนักล่วงหน้าก่อนถึงการทดสอบนั้น

"ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ว่าจะต้องสำเร็จในอดีตนั้น ก็ได้สำเร็จแล้ว และทุกสิ่งที่ยังจะมาถึงตามลำดับของมันก็จะสำเร็จเช่นกัน ดาเนียล ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ยอห์นยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ในพระธรรมวิวรณ์ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ได้ทรงเปิดหนังสือดาเนียลแก่บรรดานักศึกษาคำพยากรณ์ และด้วยเหตุนี้ดาเนียลจึงยืนอยู่ในตำแหน่งของท่าน ท่านเป็นพยานถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ท่านในนิมิต

เกี่ยวกับเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม ซึ่งเราจำเป็นต้องรู้ ขณะที่เรากำลังยืนอยู่ ณ ธรณีประตูแห่งความสำเร็จของเหตุการณ์เหล่านั้นเอง”

“ทั้งในประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์

พระวจนะของพระเจ้าทรงพรณนาถึงความขัดแย้งอันยึดเยื้อระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ความขัดแย้งนั้นยังคงดำเนินอยู่ สิ่งทั้งหลายซึ่งได้เคยเกิดขึ้นแล้ว จะเกิดขึ้นซ้ำอีก” Selected Messages, book 2, 109.

เราจะต้อง “รู้” “เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และเครื่องขริม

ขณะที่เรากำลังยืนอยู่ตรงธรณีแห่งการสำเร็จของเหตุการณ์เหล่านั้น” คำว่า “ธรณี”

ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่เราต้องเข้าใจเหตุการณ์เหล่านั้นล่วงหน้าก่อนที่เหตุการณ์จะสำเร็จขึ้น.

“แต่ว่าเส้นรอยอันเครื่องขริมที่ดินสอแห่งคำพยากรณ์ได้ขีดไว้

เผยให้เห็นความเปลี่ยนแปลงในฉากอันสงบสุขนี้ สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะพูดด้วยเสียงของพญานาค และ ‘ใช้อำนาจทั้งสี่ของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าเขา’

จิตวิญญาณแห่งการข่มเหงที่สำแดงออกโดยลัทธินอกศาสนาและโดยสันตะปาปานั้น

จะถูกสำแดงขึ้นอีกครั้ง คำพยากรณ์ประกาศว่าอำนาจนี้จะกล่าว ‘แก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ให้พวกเขาทำรูปของสัตว์ร้าย’ [Revelation 13:14.]

รูปนั้นถูกทำขึ้นแก่สัตว์ร้ายตัวแรกหรือสัตว์ร้ายที่มีลักษณะเหมือนเสือดาว

ซึ่งเป็นตัวเดียวกับที่ถูกนำมาให้เห็นในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม โดยสัตว์ร้ายตัวแรกนี้

หมายถึงคริสตจักรโรมัน อันเป็นองค์การทางศาสนจักรที่สวมอำนาจฝ่ายพลเรือนไว้

และมีสิทธิอำนาจที่จะลงโทษทุกคนที่เห็นต่าง

รูปของสัตว์ร้ายเป็นตัวแทนขององค์การศาสนาอีกแห่งหนึ่งที่สวมอำนาจเช่นเดียวกัน

การก่อตัวของรูปนี้เป็นผลงานของสัตว์ร้ายตัวนั้น

ซึ่งการปรากฏขึ้นอย่างสงบและคำประกาศอันอ่อนโยนของมัน

ทำให้มันเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาที่เด่นชัดยิ่ง ณ ที่นี้เองที่จะพบรูปหนึ่งของระบบสันตะปาปา

เมื่อคริสตจักรต่าง ๆ ในแผ่นดินของเรา รวมตัวกันบนหลักความเชื่อเช่นจุดต่าง ๆ ที่พวกเขาถือร่วมกัน

แล้วใช้อิทธิพลต่อรัฐให้บังคับใช้ข้อกำหนดของตนและคำจูนสถาบันของตน

เมื่อนั้นอเมริกาโปรเตสแตนต์ก็จะได้สร้างรูปหนึ่งของลำดับชั้นแห่งโรมขึ้นแล้ว

เมื่อนั้นคริสตจักรแท้จะถูกโจมตีด้วยการข่มเหง ดังที่ประชากรของพระเจ้าในสมัยโบราณเคยเป็นมา

เกือบทุกศตวรรษล้วนมีตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า

ความคับแคบทางศาสนาและความอาฆาตมาดร้ายสามารถกระทำสิ่งใดได้บ้าง

ภายใต้ข้ออ้างว่าเป็นการรับใช้พระเจ้าโดยคุ้มครองสิทธิของศาสนจักรและรัฐ

คริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ได้ดำเนินตามรอยของโรมด้วยการสร้างพันธมิตรกับอำนาจฝ่ายโลก

ก็ได้สำแดงความปรารถนาอย่างเดียวกันที่จะจำกัดเสรีภาพแห่งมโนธรรม ในคริสต์ศตวรรษที่สิบเจ็ด

ศาสนาจารย์นอนคอนฟอร์มิสต์หลายพันคนต้องทนทุกข์ภายใต้การปกครองของคริสตจักรแห่งอังกฤษ

การข่มเหงย่อมติดตามมาทุกครั้ง เมื่อรัฐบาลฝ่ายบ้านเมืองให้ความโปรดปรานแก่ศาสนา” Spirit of

Prophecy, volume 4, 277.

การก่อรูปขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นสำเร็จขึ้นก่อนในสหรัฐอเมริกา

และภายหลังจึงสำเร็จขึ้นในโลกทั้งสิ้น

“บรรดาประชาชาติต่างด้าวจะดำเนินตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา แม้นางจะเป็นผู้นำออกหน้า

กระนั้นวิกฤตการณ์เดียวกันนั้นก็จะมาถึงประชากรของเราในทุกส่วนของโลก” Testimonies, volume

6, 395.

กฤษฎีกาแห่งมิลานในปี ค.ศ. 313 เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อรูป
และยังระบุถึงประตูปิดสำหรับเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ด้วย คอนสแตนตินแห่งตะวันตกและลิซิเนียสแห่งตะวันออกได้ผนวกการสมรสเชิงสนธิสัญญาเข้ากับกฤษฎีกาดังกล่าว เมื่อคอนสแตนตินได้มอบคอนสแตนเทีย
น้องสาวต่างบิดาของตน ให้แก่ลิซิเนียส ในการสมรสเชิงสนธิสัญญาครั้งที่สี่ ซึ่งถูกนำเสนอไว้ในเส้นคำพยากรณ์
ของการสมรสเชิงสนธิสัญญาทั้งหกครั้งภายในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
สองครั้งแรกเกี่ยวข้องกับสงครามระหว่างเหนือกับใต้
สองครั้งถัดมาเป็นสงครามกลางเมืองระหว่างตะวันออกกับตะวันตก
และสองครั้งสุดท้ายเป็นการสมรสเชิงสัญลักษณ์ระหว่างอำนาจของคริสตจักรสันตะปาปากับอำนาจของรัฐ

อันติโอคัสที่ 2 เทออสได้ละภรรยาของตนคือนางลาโอติเคที่ 1
เพื่ออภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงเบเรนิเคแห่งราชวงศ์ปโตเลมี (ธิดาของปโตเลมีที่ 2) ราวปี 252 ก่อนคริสตกาล
การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาของจักรวรรดิเซลูซิดนั้นเกิดขึ้นระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือกับกษัตริย์ฝ่ายใต้
ส่วนการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาในปี 313
นั้นเกิดขึ้นระหว่างจักรพรรดิแห่งบูรพาทิศกับจักรพรรดิแห่งประจิมทิศ

การสมรสตามสนธิสัญญาของอันติโอคัสที่ 2 เทออส ในปี 252 ก่อนคริสตกาล เป็นจุดเริ่มต้นของจักรวรรดิเซลูซิดซึ่งมาถึงบหวนของตอนในฐานะจักรวรรดิในประวัติศาสตร์ที่กล่าวถึงในข้อสิบถึงข้อสิบหกของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ในประวัติศาสตร์ช่วงสุดท้ายของจักรวรรดิเซลูซิด
การสมรสตามสนธิสัญญาอีกครั้งหนึ่งได้เกิดขึ้นโดยอันติโอคัสที่ 3 มหาราช เมื่อท่านได้ยกคลีโอพัตราที่ 1
ไซรา ธิดาของท่าน (คลีโอพัตราองค์แรกที่สุดในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์) ให้แก่ปโตเลมีที่ 5 ในปี 193
ก่อนคริสตกาล ในเวลานั้นปโตเลมีที่ 5 มีอายุประมาณ 16 ปี และคลีโอพัตราที่ 1 ไซรา มีอายุประมาณ 10 ปี
การสมรสของทั้งสองเป็นการยุติข้อพิพาททางการทูตภายหลังสงครามซีเรียครั้งที่ห้า
การสมรสตามสนธิสัญญาแบบอัลฟาระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือกับกษัตริย์ฝ่ายใต้ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ได้เป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของสงครามซีเรียครั้งที่สอง

คลีโอพัตราองค์สุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์มีปฏิสัมพันธ์กับทั้งยูเลียส ซีซาร์
และต่อมาภายหลังกับมาร์ก แอนโทนี ภายหลังการลอบปลงพระชนม์ยูเลียส ซีซาร์ ในปี 44 ก่อน ค.ศ.
ได้มีการก่อตั้งคณะไตรอำนาจครั้งที่สองขึ้นในปี 43 ก่อน ค.ศ.
บุรุษสามคนประกอบกันขึ้นเป็นคณะไตรอำนาจนั้น และภายหลังเมื่อหนึ่งในสามคนนั้น คือ มาร์คัส เลปิดัส
ถูกออกตาเวียนขับออกจากสหภาพสามฝ่าย จึงเกิดการแย่งชิงอำนาจขึ้นระหว่างมาร์ก
แอนโทนีแห่งตะวันออกกับออกตาเวียนแห่งตะวันตก ที่บรุนดิเซียม ในปี 40 ก่อน ค.ศ.
ได้มีการทำสนธิสัญญาระหว่างคู่แข่งฝ่ายตะวันออกและฝ่ายตะวันตกทั้งสอง
สนธิสัญญานี้รวมถึงการสมรสระหว่างออกตาเวีย น้องสาวของออกตาเวียน กับมาร์ก แอนโทนี
สนธิสัญญาและการสมรสที่มากับคู่กันนั้นไม่อาจยืนยงอยู่ได้ และภายหลังเมื่อมาร์ก
แอนโทนีเข้าไปพัวพันกับคลีโอพัตรา เขาก็หย่าขาดจากออกตาเวียในปี 32 ก่อน ค.ศ. ณ
ยุทธการแอ็กเทียมในปี 31 ก่อน ค.ศ. จักรวรรดิแห่งตะวันออกและตะวันตกถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นอำนาจเดียว
และหลังจากนั้นออกตาเวียนก็ได้กลายเป็นเอากุสตุส ซีซาร์
ผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งจุดสูงสุดของพระสิริและอำนาจแห่งโรมัน

ในเชิงคำพยากรณ์ การสมรสตามสนธิสัญญาครั้งแรกในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกิดขึ้นระหว่างกษัตริย์แห่งทิศเหนือ
กับกษัตริย์แห่งทิศใต้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยุติความเป็นปรปักษ์ระหว่างคู่สงครามทั้งสองฝ่ายซึ่งกำลังต่อสู้เพื่อ
สถาปนาอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราชขึ้นใหม่
การสมรสตามสนธิสัญญาครั้งแรกนั้นระหว่างราชวงศ์เซลูซิดกับราชวงศ์ปโตเลมีแห่งอียิปต์
เป็นการสมรสตามสนธิสัญญาแบบอัลฟาของอาณาจักรเซลูซิดและอาณาจักรปโตเลมี

ซึ่งเป็นแบบอย่างของการสมรสตามสนธิสัญญาแบบโอเมการะหว่างมหาอำนาจคู่เดิมทั้งสองนั้น
ในการสมรสตามสนธิสัญญาครั้งสุดท้ายหรือแบบโอเมกา
คลีโอพัตราพระองค์แรกที่สุดหรือแบบอัลฟาแห่งประวัติศาสตร์อียิปต์
ได้กลายเป็นสายสัมพันธ์เชิงคำพยากรณ์ไปสู่คลีโอพัตราพระองค์สุดท้ายหรือแบบโอเมกา
ซึ่งความสัมพันธ์ของนางกับมาร์ก แอนโทนีได้กลายเป็นจุดอ้างอิงสำหรับการหย่าร้างของออกตาเวียกับมาร์ก
แอนโทนี การหย่าร้างนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการรื้อฟื้นความเป็นปรปักษ์ระหว่างมาร์ก
แอนโทนีแห่งตะวันออกกับออกตาเวียแห่งตะวันตก ซึ่งสิ้นสุดลงที่ยุทธการแอ็กเทียมในปี 31 ก่อนคริสตกาล

การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแห่งบรุนดิเซียมในปี 40 ก่อน ค.ศ.
เป็นการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแบบอัลฟาของการต่อสู้ระหว่างตะวันออกกับตะวันตก
เช่นเดียวกับการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาของเลาติเชกกับอันติโอคัสที่ 2 อีโอ
เป็นอัลฟาของการต่อสู้ระหว่างเหนือกับใต้ การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาในปี 313
เป็นโอเมกาเมื่อเทียบกับการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแบบอัลฟาของมาร์ก แอนโทนีและออกตาเวีย
เช่นเดียวกับการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาระหว่างปโตเลมีที่ 5 กับคลีโอพัตราที่ 1 ซีรา
เป็นการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแบบโอเมกาของอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้
การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาทั้งสามที่นำไปสู่การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแบบโอเมกาในปี 313
ล้วนสอดคล้องกัน และเป็นพยานสามประการถึงลักษณะเชิงพยากรณ์ที่สัมพันธ์กับกฤษฎีกาแห่งมิลาน
เมื่อพิจารณาร่วมกัน การอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาตามตัวอักษรทั้งสี่แห่งตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้
สอดคล้องกับการอภิเษกสมรสตามสัญลักษณ์ทั้งสองของสันตะปาปา

ในปี 496 โคลวิส กษัตริย์แห่งชาวแฟรงก์ ทรงอภิเษกสมรสกับโคลทิลดา โคลทิลดาทรงเป็นเจ้าของเบอร์กันดี
พระธิดาของกษัตริย์คิลเพริกที่ 2 แห่งเบอร์กันดี
ภายหลังที่พระบิดาและพระมารดาของพระนางถูกปลงพระชนม์ในการแย่งชิงอำนาจภายในราชวงศ์
พระนางได้ดำรงชีวิตภายใต้การคุ้มครองของพระปิตุลา ก่อนจะถูกยกให้อภิเษกสมรสกับโคลวิสที่ 1
กษัตริย์แห่งชาวแฟรงก์ ในปี 493 พระนางทรงเป็นคาทอลิก กล่าวคือ
ทรงยึดถือความเชื่อในชิน/ออร์โธดอกซ์ของคริสตจักรโรมัน
สิ่งนี้ทำให้พระนางแตกต่างจากราชวงศ์เจอร์แมนิกอื่น ๆ จำนวนมากในยุคนั้น ซึ่งเป็นคริสเตียนแบบอาเรียน
พระมารดาของพระนางคือคาเรเตนากัทรงเป็นคาทอลิก และโคลทิลดาได้รับการเลี้ยงดูขึ้นมาในความเชื่อนั้น พ
พระนางเป็นที่ยึดจำจากการทรงวิงวอนโคลวิสอย่างไม่ลดละให้ละทิ้งความเป็นพหุเทวนิยมและรับบัพติศมาแบบคา
ทอลิก และต่อจากนั้น การกลับใจของพระองค์ในปี 496 ก็เป็นหนึ่งในเหตุการณ์สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ยุค
ต้นของฝรั่งเศสและของสิ่งที่เรียกกันว่าคริสต์ศาสนาตะวันตก.

โคลวิสได้ปฏิญาณว่า หากเขาได้รับชัยชนะในยุทธการที่โบลีอ็อก
เขาจะเปลี่ยนมานับถือความเชื่อคาทอลิกของโคลทิลดาและรับบัพติศมา กษัตริย์แห่งพวกอาเลมันนีถูกสังหาร
กองทัพของพวกเขาก็แตกพ่าย และพวกแฟรงก์ได้รับชัยชนะ หลังชัยชนะนั้น
โคลทิลดาได้จัดให้บิชอปเรมีจิอุสแห่งแร็งส์สั่งสอนโคลวิส และเขาได้รับบัพติศมา
(ตามธรรมเนียมถือกันว่าเป็นในวันคริสต์มาส ค.ศ. 496) พร้อมกับนักรบของเขาอีกหลายพันคน

โคลวิสทรงเป็นกษัตริย์แห่งชนแฟรงก์ ซึ่งหากกล่าวในความหมายสมัยใหม่ก็คือกษัตริย์แห่งฝรั่งเศส พระองค์ทรง
เป็นกษัตริย์พระองค์แรกในบรรดากษัตริย์ทั้งหลายของยุโรปซึ่งในที่สุดจะทรงละทิ้งศาสนาแบบนอกรีตของตนแ
ละหันมานับถือนิกายคาทอลิก ด้วยเหตุนี้ โคลวิสจึงได้รับการถือว่าเป็น
“บุตรชายคนโตของคริสตจักรคาทอลิก” และฝรั่งเศสได้รับการขนานนามว่า
“ธิดาคนโตของคริสตจักรคาทอลิก” ในปี 1980 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 เสด็จเยือนฝรั่งเศส
พระองค์ได้ตรัสถามว่า “ฝรั่งเศส ธิดาคนโตของพระศาสนจักร

ท่านยังซื้อสัตว์ต่อศีลล้างบาปของท่านอยู่หรือไม่?”

การกลับใจเชื่อของโคลวิสเข้าสู่ในกายคาทอลิกตามหลักนี้ขึ้นบังขึ้นถึงการเริ่มต้นของขบวนการสมรสเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การสมรสตามสนธิสัญญาเชิงสัญลักษณ์ในปี ค.ศ. 538 การสมรสตามสนธิสัญญาเชิงสัญลักษณ์ระหว่างโคลวิสกับหญิงแพศยาผู้ล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกนั้น

มีแบบอย่างล่วงหน้าอยู่ในบรรดาการสมรสตามสนธิสัญญาสี่ครั้งก่อนหน้านี้ในดาเนียลบทที่ 11

โคลวิสเป็นกษัตริย์ยุโรปองค์แรกที่ทำให้การสนับสนุนแก่คริสตจักรโรมันทั้งทางทหารและทางเศรษฐกิจ

ดังนั้นโคลวิสจึงได้รับการเป็นตัวแทนไว้ในประวัติศาสตร์ในดาเนียลบทที่ 11

และกองกำลังจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และเขาทั้งหลายจะทำให้สถานนมัสการอันเป็นที่กำลังนั้นเป็นมลทิน

และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวันเสีย

และเขาทั้งหลายจะตั้งสิ่งน่าสะอิดสะเอียนอันกระทำให้เกิดความรกรุงรังไว้ ดาเนียล 11:31

การขึ้นครองอำนาจของโคลวิสในปี ค.ศ. 496 เป็นจุดเริ่มต้นของโครงสร้างทางการเมืองแห่งยุโรปที่จะ “ลุกขึ้น” เพื่อช่วยเหลือสันตะปาปาขณะที่อำนาจของสันตะปาปากำลังผงาดขึ้น

อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการแห่งสมรสเชิงสัญลักษณ์ด้วย “วงแขน” ในข้อนี้จะกระทำให้

“สถานบริสุทธิ์แห่งกำลัง” เป็นมลทินด้วย ซึ่งสำหรับทั้งโรมนอวกาศและโรมของสันตะปาปา

“สถานบริสุทธิ์แห่งกำลัง” นั่นคือกรุงโรม

สถานนมัสการศักดิ์สิทธิ์สองแห่ง

มีคำภาษาฮีบรูอยู่สองคำในพระธรรมดาเนียลที่ได้รับการแปลว่า “สถานนมัสการ” คำภาษาฮีบรู ‘miqdash’

และ ‘qodesh’ ต่างก็ได้รับการแปลว่า “สถานนมัสการ” แต่ qodesh สามารถหมายถึงสิ่งทีบริสุทธิ์เท่านั้น

ขณะที่ miqdash สามารถหมายถึงสถานนมัสการทีบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท

“สถานบริสุทธิ์แห่งกำลัง” ในข้อที่สามสิบเอ็ดคือ ‘miqdash’

และเป็นตัวแทนของสถานบริสุทธิ์แห่งกำลังของโรม ซึ่งสำหรับทั้งโรมนอกริตและโรมสันตะปาปาแล้ว

ก็คือนครโรม ตั้งแต่ยุทธการแห่งแอ็กเทียม เมื่ออ็อกตาเวียนได้รวบรวมจักรวรรดิให้เป็นหนึ่งเดียว

โรมนอกริตก็อยู่คงกระพันเป็นเวลาสามร้อยหกสิบปี (หนึ่งวาระ)

อันเป็นการสำเร็จตามข้อที่ยี่สิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เขาจะเข้าไปอย่างสงบแม้ถึงในส่วนที่อุดมที่สุดของมณฑล

และเขาจะกระทำสิ่งที่บรรพบุรุษของเขามีได้กระทำ ทั้งทีบรรพบุรุษแห่งบรรพบุรุษของเขาก็มิได้กระทำ

เขาจะกระจายของที่รับมาได้ และของที่ปล้นมา และทรัพย์สมบัติท่ามกลางพวกเขา เออ

เขาจะวางแผนการของตนเพื่อต่อสู้กับป้อมปราการทั้งหลาย แม้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ดาเนียล 11:24

เมื่อโรมนอวกาศนาศปกครองจากนครโรม อาณาจักรนั้นก็มิอาจพิชิตได้

แต่เมื่อคอนสแตนตินทรงย้ายราชธานีไปยังคอนสแตนติโนเปิลในปี 330 “กาลเวลา”

แห่งข้อยี่สิบสี่ก็สำเร็จครบถ้วน เมื่อเขาสุดท้ายในบรรดาเขาทั้งสาม (พวกกอท)

แห่งดาเนียลบทที่เจ็ดถูกขับออกจากนครนั้น

โรมของสันตะปาปาก็ได้รับบัลลังก์ตามเชิงพยากรณ์ในฐานะอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ในปี

538 พวกกอทได้ปิดล้อมกรุงโรมไว้ แต่ในที่สุดก็ล่าถอย เมื่อเบลซาริอุส แม่ทัพของจัสติเนียน

ได้ยึดเมืองนั้นไว้ได้ จากนั้นคริสตจักรโรมันก็ปกครองอย่างสูงสุดเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี

จนกระทั่งนโปเลียนทรงให้ถอดพระสันตะปาปาออกจากตำแหน่งและเนรเทศไปในปี 1798

กรุงโรม “สถานนมัสการแห่งกำลัง” ถูก “ทำให้เป็นมลทิน” (คำว่า “ทำให้เป็นมลทิน” ในที่นี้หมายถึง “ถูกทำให้บาดเจ็บหรือถูกทำให้สลาย”) โดย “กองกำลัง” จากสงครามที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องต่อเมืองนั้น ซึ่งมีภาพแทนเป็นสำคัญในแดรทิงส์แรกแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่แปด

ประวัติศาสตร์ที่สืบเนื่องมาตั้งแต่ ค.ศ. 496 เป็นต้นไป จะได้เห็นนครโรมถูกทำให้แปดเปื้อน ขณะที่มันแปรเปลี่ยนจากอำนาจและสง่าราศีของจักรวรรดิโรมันไปสู่อำนาจและสง่าราศีของจักรวรรดิโรมันคาทอลิก แขนเหล่านั้นจะนำเอาศาสนาของลัทธินอกศาสนาออกไป ซึ่งในตอนพระคัมภีร์นั้นแทนด้วยคำว่า “daily” เมื่อพวกเขายอมรับศาสนาของคาทอลิกแบบในชิน

ในยุทธการที่วูเย (Vouillé) โคลวิสได้ปราบวิซิกอทฝ่ายอาเรียนภายใต้การนำของอาลาริกที่ 2 และยึดอาเก็นแตนได้ ภายหลังชัยชนะนั้น ในปี 508 จักรพรรดิแห่งตะวันออก อนาสตาซิอุสที่ 1 (ในคอนสแตนติโนเปิล) ทรงให้เกียรติโคลวิสสำหรับชัยชนะเหนือวิซิกอท เกรกอรีแห่งตุรส์กล่าวว่า อนาสตาซิอุสได้ส่งเอกสารแต่งตั้งอย่างเป็นทางการของโคลวิส ทำให้เขาเป็นกงสุล ที่เมืองตุรส์ ในโบสถ์นักบุญมาร์ติน โคลวิสทรงฉลองพระองค์ด้วยเสื้อทูนิคสีม่วงและเสื้อคลุม สวมมงกุฎเกี่ยวบนพระเศียร เสด็จมาขบวนออกไป และโปรยทองคำกับเงินแก่ฝูงชน เกรกอรีกล่าวว่า ตั้งแต่วันนั้นเขาได้รับการถวายพระเกียรติว่าเป็นกงสุล และได้รับการรับรองโดยจักรพรรดิโรมันว่าโคลวิสเป็นกษัตริย์คริสเตียนโดยชอบธรรมในโลกตะวันตก เขาได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับการทำลายวิซิกอทฝ่ายอาเรียน ซึ่งคอนสแตนติโนเปิลก็คัดค้านเช่นกัน ปี 508 คือปีที่จักรพรรดิในตะวันออกทรงถวายเกียรติอย่างเปิดเผยแก่กษัตริย์แฟรงก์คาทอลิก—คริสตจักร ชัยชนะ และความชอบธรรมแบบโรมันรวมอยู่ในฉากเดียว ปี 508 คือปีที่อาณาจักรแฟรงก์คาทอลิกยื่นหยัดเป็นอำนาจคาทอลิกที่ครอบงำในกอล ภายหลังการทำลายการปกครองของวิซิกอทฝ่ายอาเรียน โคลวิสเป็นกษัตริย์บาร์บาเรียนผู้ยิ่งใหญ่พระองค์แรกที่ต่อสู้เพื่อคาทอลิกแบบในชินต่อต้านอาณาจักรฝ่ายอาเรียน และด้วยเหตุนี้จึงเป็นต้นแบบของบทบาทฝรั่งเศสในฐานะ “อิตาคนโตของพระศาสนจักร” โคลวิสเป็นตัวแทนของช่วงเวลา ค.ศ. 496 ถึง ค.ศ. 508 และเป็นสัญลักษณ์อัลฟาของสนธิสัญญาการสมรสเชิงสัญลักษณ์ ส่วนสามสิบปีตั้งแต่ ค.ศ. 508 ถึง ค.ศ. 538 นั้น มีจัสติเนียนเป็นตัวแทน ผู้เป็นสัญลักษณ์โอเมกาของกระบวนพยุหยาตรา

ในปี 538 “วงแขน” ได้สถาปนาอำนาจสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์แห่งพิภพเป็นเวลา 1260 ปี เมื่อนั้นเองการสมรสตามสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาจึงได้บรรลุผลสมบูรณ์ ณ บทสรุปของขบวนสมรสซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในปี 496 ในปี 1798 การสมรสแห่งพันธสัญญาซึ่งได้เริ่มขึ้นระหว่างพระสันตะปาปาแห่งโรมกับโคลวิสแห่งฝรั่งเศส ก็ถูกเพิกถอนลง เมือมันไปเยือนแห่งฝรั่งเศสทรงหย่าขาดจากอำนาจสันตะปาปาโดยให้แม่ทัพของพระองค์จับพระสันตะปาปาไปเป็นเชลย

พันธสัญญาการสมรสเชิงสัญลักษณ์ของสันตะปาปาในระยะอัลฟา ซึ่งได้เริ่มขบวนแห่งการสมรสของตนในปี 496 ได้รับการสมบูรณ์ที่กฎหมายวันอาทิตย์ในปี 538 และภายหลังจากนั้นก็ถูกเพิกถอนในปี 1798 เช่นเดียวกับพันธสัญญาการสมรสอื่นทุกประการในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด พระธรรมวิวรณ์ได้เพิ่มเติมความสัมพันธ์เชิงสมรสของสันตะปาปาระหว่างกษัตริย์ทั้งหลายแห่งยุโรปกับบรรดาพระสันตะปาปาแห่งคาทอลิก เพราะพยานาคในวิวรณ์บทที่สิบสองนั้นคือทั้งชาตานและบรรดากษัตริย์แห่งโรมฝ่ายนอกรีต.

“ฉะนั้น แม้ว่ามังกรนั้น โดยปฐมภูมิแล้ว จะเป็นตัวแทนของชาตาน แต่ในความหมายรอง มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอศาสนา” The Great Controversy, 439.

ในพระธรรมวิวรณ์ ยอห์นแจ้งแก่เราถึงสามสิ่งที่บรรดาจักรัตรี (พญานาค) ได้มอบให้แก่สัตว์ร้ายจากทะเลแห่งคาทอลิกนิยม.

และสัตว์ร้ายซึ่งข้าพเจ้าเห็นนั้นมีลักษณะเหมือนเสือดาว เท้าของมันเหมือนเท้าหมี และปากของมันเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้มอบฤทธิ์อำนาจ บัลลังก์ และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่สัตว์ร้ายนั้น วิวรณ์ 13:2

ในปี 496 บรรดาจักรัตรีแห่งยุโรปได้เริ่มมอบ "อำนาจ" ของตนแก่สัตว์ร้ายแห่งสันตะปาปา ดังที่แสดงออกผ่านกำลังทางทหารและการสนับสนุนทางเศรษฐกิจของพวกเขา พวกเขาได้ย้ายเมืองหลวงของจักรวรรดิไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิลในปี 330 โดยปล่อยให้กรุงโรมเป็น "ที่นิ่ง" แห่งอำนาจของสันตะปาปา ต่อจากนั้น "กำลังอาวุธ" ได้ระบุให้คริสตจักรสันตะปาปาเป็นประมุขของคริสตจักรทั้งปวงในปี 533 โดยพระราชกฤษฎีกาของจักรัตรีเจนีวา พระราชกฤษฎีกานี้รวมถึงการใช้กำลังทางทหารของพวกเขาเพื่อข่มเหงบรรดาผู้ซึ่งสันตะปาปาเรียกว่าเป็นพวกนอกกรีต อันเป็นการนำ "อำนาจ" ทางพลเรือนของพวกเขาไปไว้ในมือของบรรดาพระสันตะปาปา

พันธสัญญาแห่งการสมรสเชิงพันธมิตรระหว่างสันตะปาปาและบรรดาจักรัตรีแห่งยุโรปเริ่มต้นขึ้นกับโคลวิสในปี 496 ครั้นถึงปี 508 ลัทธินอกศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ขบถต่อกฎหมายของอาณาจักรก็ถูกละทิ้งไปเพื่อศาสนานิกายคาทอลิก ในปี 533 จักรัตรีเจนีวาทรงระบุว่าสันตะปาปาทรงเป็นประมุขของคริสตจักรทั้งปวง และทรงมอบอำนาจทางกฎหมายของราชบัลลังก์แต่ละแห่งของพวกเขาไว้แก่พระราชอำนาจของสันตะปาปา

พระที่นิ่งอัลฟาและโอเมกา

ในปี ค.ศ. 330 กรุงโรมถูกปล่อยให้อยู่ในมือของคริสตจักรโรมัน ซึ่งนางจะประทับอยู่บนนั้นจนกว่านางจะถูกทำลายในบึงไฟเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง ในปี ค.ศ. 538 นางได้รับการสถาปนาขึ้นอีกครั้งอย่างเป็นทางการบนบัลลังก์พระสันตะปาปา ด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 330 ถึง 538

จึงถูกระบุว่าเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นด้วยที่นิ่งแบบอัลฟาและสิ้นสุดด้วยที่นิ่งแบบโอเมกา ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นตัวแทนของการสิ้นสุดแห่งอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ (Pergamos) ในฐานะความเสื่อมสลายที่ค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งเริ่มต้นในปี ค.ศ. 330 และสิ้นสุดในปี ค.ศ. 538 พร้อมกับการมาถึงของ Thyatira ทั้งโรมตะวันตกและโรมตะวันออกยังคงดำเนินต่อไปในการสลายตัวอย่างช้า ๆ ภายหลังจากปี ค.ศ. 538 แต่ช่วงเวลาดังกล่าวเริ่มต้นด้วยการมอบที่นิ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของกรุงโรมให้แก่สันตะปาปาในปี ค.ศ. 330 จนกระทั่งที่นิ่งนั้นมิใช่เป็นเพียงบัลลังก์เหนือเมืองเท่านั้น หากยังเป็นบัลลังก์เหนืออาณาจักรซึ่งเมืองนั้นเป็นตัวแทนในปี ค.ศ. 538 อีกด้วย

ช่วงเวลาเฉพาะเชิงพยากรณ์ตั้งแต่ ค.ศ. 330 ถึง ค.ศ. 538 เป็นช่วงที่กำหนดหลักหมายทั้ง 'แปด' ประการแห่งการได้รับอำนาจของสันตะปาปา หลักหมายทั้งแปดนั้นถูกทำซ้ำอีกครั้งในการเยียวยาบาดแผลร้ายแรงถึงตายของสันตะปาปา ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ขั้นแรกของการแปดขั้นตอนคือการมอบกรุงโรมแก่ อำนาจพระสันตะปาปา และขั้นที่แปดคือการมอบเมืองนั้นให้เป็นบัลลังก์แห่งอาณาจักรที่ห้าในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ ทั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ค.ศ. 538 คือที่นิ่งแห่งอำนาจ และเป็น "ขั้นที่แปด ซึ่งเป็นของเจ็ดขั้นก่อนหน้านี้" ขั้นแรกคือการมอบที่นิ่งแห่งอำนาจ และขั้นที่แปดก็เป็นการมอบที่นิ่งแห่งอำนาจเช่นกัน ดังนั้น ขั้นแรกใน ค.ศ. 330 คืออัลฟา และ ค.ศ. 538 คือโอเมกา ที่นิ่งแห่งอำนาจสองแห่ง เขาสวมเขาที่ถูกถอนออก

การถวายเครื่องบูชาประจำวันถูกนำไปเสีย การกลับใจของโคลวิส และพระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียน รวมกันเป็นแปดขั้นตอนทั้งหมด ซึ่งชี้ถึงขบวนการอภิเชษฐกรรม และท้ายที่สุดคือการอภิเชษฐกรรมนั่นเอง

ในปี 1798 ฝรั่งเศส ซึ่งเป็นอำนาจที่ได้เป็นตัวแทนของกษัตริย์ยุโรปทั้งสิบ และเป็นผู้สถาปนาสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์ในปี 538 ก็ได้ปลดสันตะปาปาออกจากบัลลังก์นั่นเอง การสมรสแห่งพันธสัญญาแบบอัลฟาที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 538 จนถึงปี 1798 เป็นแบบอย่างของการสมรสแห่งพันธสัญญาแบบโอเมก้าระหว่างอำนาจสันตะปาปากับกษัตริย์ทั้งสิบแห่งวิวก์นบท์ที่สิบเจ็ด ขบวนการพิธิสมรสตั้งแต่ปี 496 จนถึงปี 538 เป็นแบบอย่างของแปดขั้นตอนที่สอดคล้องกับประธานาธิบดีแปดคนสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา โคลวิสและฝรั่งเศสเป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ยุโรปทั้งสิบ พวกเขาเป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะกลายเป็นกษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์ทั้งสิบในวิวก์นบท์ที่สิบเจ็ด เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงนั้นมาถึงในไม่ช้า

การสมรสตามสนธิสัญญาห้าครั้งก่อนหน้านี้ในดาเนียลบท์ที่สิบเอ็ดสอดคล้องกับการสมรสตามสนธิสัญญาครั้งที่หกและครั้งสุดท้ายแห่งยุคปลาย ทั้งการสมรสตามสนธิสัญญาแบบอัลฟาและโอเมก้าของฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ชี้ บ่งว่าเจ้าสาวจากฝ่ายใต้เป็นอัลฟา และโอเมก้าคือเจ้าสาวจากฝ่ายเหนือ ในการสมรสตามสนธิสัญญาของโรมนอกศาสนา เจ้าสาวแบบอัลฟาจากทิศตะวันออกถูกมอบให้แก่ทิศตะวันตก และโอเมก้าในปี 313 คือเจ้าสาวจากทิศตะวันตก การสมรสทั้งสี่นั้นเชื่อมโยงกันในเชิงคำพยากรณ์โดยคลีโอพัตราองค์แรกและคลีโอพัตราองค์สุดท้าย การสมรสตามสนธิสัญญาเชิงสัญลักษณ์ของโรมสันตะปาปาเป็นภาพแทนเจ้าบ่าวในฐานะกษัตริย์เอกแห่งสมาพันธรัฐ ซึ่งคำพยากรณ์ที่ประกอบด้วยกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งเข้าร่วมกับเจ้าสาวของตน—หญิงแพศยาสีแดงเข้มแห่งโรม การหย่าร้างได้ถูกดำเนินการโดยกษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์สิบองค์นั้นในปี 1798

การสมรสตามสนธิสัญญาแห่งปี 313 เป็นภาพแทนของการสมรสตามสนธิสัญญาครั้งสุดท้ายของอำนาจสันตะปาปากับสหรัฐอเมริกา—กษัตริย์ชั้นนำแห่งกษัตริย์สิบองค์ในวิวก์นบท์ที่สิบเจ็ด; อำนาจที่มีสองเขา ซึ่งมีอำนาจที่มีสองเขาของฝรั่งเศสเป็นแบบอย่าง ประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นกับโคลวิสในปี 496 และในที่สุดได้นำไปสู่พระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนในปี 533 และการสถาปนาสันตะปาปาขึ้นครองอำนาจในปี 538 เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1989 ไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

เราจะกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป